19/02/2023

Μνημόσυνο του ήρωα των Ιμίων Έκτορα Γιαλοψού από τον Μητροπολίτη Κερκύρας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Στην Βόρεια Κέρκυρα, και στην ενορία του Γενεσίου του Τιμίου Προδρόμου Αφιώνα, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος, λειτούργησε και ομίλησε σήμερα Κυριακή της Απόκρεω, 19 Φεβρουαρίου 2023, κατά την Θεία Λειτουργία, όπου και τέλεσε το κατ' έτος μνημόσυνο του ήρωα Έκτορα Γιαλοψού, ο οποίος έπεσε την νύκτα της 31ης Ιανουαρίου στα Ίμια, μαζί με άλλους δυο συναδέλφους του, την ώρα του καθήκοντος.

Στην Θεία Λειτουργία, πέραν των κατοίκων της ενορίας, προσήλθαν και οι αρχές του τόπου, προκειμένου να τιμήσουν την μνήμη του Έκτορα Γιαλοψού.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Νεκτάριος στην ομιλία του, αναφέρθηκε στο Ευαγγελικό ανάγνωσμα της Δευτέρας Παρουσίας του Κυρίου μας. Και αφού εξήγησε δι΄ ολίγων τους λόγους του Κυρίου μας, στάθηκε στο θέμα της μη κατανόησης των κρινομένων ανθρώπων και εκ των δεξιών και των εξ ευωνύμων, οι οποίοι δεν κατενόησαν το πότε στάθηκαν θετικά στην παρουσία του Κυρίου στη ζωή τους, και πότε υπήρξε αρνητική η στάση των εξ ευωνύμων απέναντι στην παρουσία του Κυρίου μας.

Ο Σεβασμιώτατος στάθηκε στη σχέση μας με τους ελαχίστους αδελφούς μας, εξηγώντας ποιοι είναι οι ελάχιστοι για τους οποίους ομίλησε ο Ιησούς Χριστός.

Και βέβαια τούτο το θέμα απασχόλησε την ανθρωπότητα όχι τώρα μόνο, αλλά απ' ότι φαίνεται, και από τις μέρες της επίγειας ζωής του Κυρίου μας, διότι οι άνθρωποι πάντα είχαν την τάση της απομόνωσης από τους συνανθρώπους των.

Και πάντοτε υπήρχε η τάση των τάξεων, όπως και τώρα έτσι και τότε, υπήρχε η τάξις των ολιγαρχών, η τάξις των ευγενών, η τάξις των διανοουμένων, η τάξις των λεγομένων μικρομεσαίων, αλλά και εκείνοι οι οποίοι δεν είχαν σημασία και νόημα, για όλους εκείνους οι οποίοι ανήκαν σε κάποια τάξη.

Ήταν οι υποτιμημένοι αδελφοί μας, και αυτό δεν συνέβαινε μόνο στους χρόνους του Κυρίου μας, αλλά ατυχώς συμβαίνει και στις ημέρες μας. Αυτή η τάση να περιφρονήσουμε τους αδερφούς μας και να αυτοπροβληθούμε, είναι η σύγχρονη ασθένεια της κοινωνίας μας.

Ποιος δίνει σήμερα σημασία στον εξουθενωμένο άνθρωπο, στον κατατρεγμένο, στον ανήμπορο, στον φτωχό;

Αυτή είναι η κόλαση στην οποία ζει ο άνθρωπος από την παρούσα ζωή. Διότι εάν πίστευσε ο άνθρωπος στη δύναμη του και στην αυτονόμηση του, τότε μπροστά του δε μπορεί να ζήσει και να γνωρίζει την παρουσία του Θεού.

Ο ίδιος ο Θεός, δεν αναγνωρίζεται ούτε με την θεωρία ούτε με την διδασκαλία, αλλά βιώνεται με την εμπειρία.

Ο αγώνας στον οποίο καλείται ο καθένας μας, τούτη την περίοδο η οποία ανοίγεται μπροστά μας, την περίοδο της Τεσσαρακοστής, είναι αγώνας για να γνωρίσουμε την θέση του εαυτού μας, που βρισκόμαστε έναντι της παρουσίας του Θεού και έναντι των συνανθρώπων μας.

Εάν λοιπόν ο αγώνας μας δεν στοχεύει στην εκρίζωση της εμπαθούς μας καταστάσεως, του εγωισμού μας, την αλλοτρίωση της κακίας μας, της φιληδονίας μας, της πλεονεξίας και της φιλοδοξίας μας, για να φθάσουμε στην ζωή της εν Χριστώ αγάπης και της εν Χριστώ κοινωνίας, να κοινωνήσουμε εμπειρικά την θεία Αγάπη μέσα από τον Παράδεισο που προσφέρει η Εκκλησία με τα άγια μυστήρια της ως ουρανός πολύφωτος, τότε θα παραμείνουμε άγευστοι χωρίς να έχουμε γνωρίσει ποτέ τον Θεό στη ζωή μας.

Για τούτον ακριβώς τον λόγο, ο άνθρωπος όταν φθάσει προς το τέρμα της βιολογικής ζωή του, αντιμετωπίζει τον θάνατο ως τον έσχατον, και ανυπέρβλητο εχθρό.

Εκείνος όμως, ο οποίος μέσα από τον αγώνα του για να οικειωθεί το θέλημα του Θεού και να γίνει ταμειούχος της Χάριτος του, που γνώρισε και βίωσε τον Θεό, ελπίζει στη ζωή της αγιότητος, στη ζωή της Χάριτος του Θεού, στη ζωή του φωτός της Θεότητος.

Και αυτή η ελπίδα δεν είναι μεμονωμένη στον καθένα, αλλά βιώνεται και αυτή η ελπίδα, συνολικά μέσα από την εν Χριστώ κοινωνία της εκκλησίας μας, όπου όλοι μαζί αποτελούμε το σώμα του Χριστού.

Ενώ αντίθετα εκείνος που φοβείται τον έσχατο εχθρό, την κρίση, φοβείται το σκότος, το οποίο είναι αθάνατο, όπως αθάνατο είναι το φως της Χάριτος του Θεού για τον καθένα μας.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, όλες οι αρχές του τόπου, οι Βουλευτές, ο Δήμαρχος της Βόρειας Κέρκυρας, οι Διοικητές του Ναυτικού, Λιμενικού και Πυροσβεστικού σώματος, οι Αστυνομικές και λοιπές αρχές, έδωσαν το παρόν στο τρισάγιο που τελέστηκε στο μνημείο του πεσόντος Έκτορα Γιαλοψού, όπου ανεγνώσθη ο επιμνημόσυνος λόγος, έγινε κατάθεση στεφάνων, τηρήθηκε ενός λεπτού σιγή και εψάλη ο Εθνικός Ύμνος από την Φιλαρμονική των Αυλιωτών.